హాస్య వల్లరి

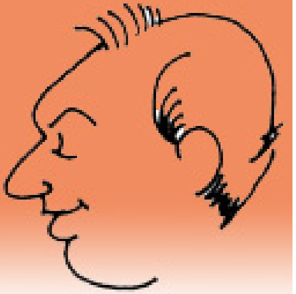

నెలనెలా నవ్వుల పండుగ

నవ్వుల గీతలకి నజరానా

ఆత్మీయ మిత్రుడికి అరుదైన పురస్కారం

చిత్రకారుడు నర్సిమ్ కి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ బహుమతి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం అన్ని కళారంగాలలోని కళాకారులకీ వార్షిక బహుమతులు ప్రకటిస్తుంటుంది. అలానే పాత్రికేయులకి కూడా (జర్నలిస్ట్స్) కూడ బహుమతులిచ్చే సాంప్రదాయం లోగడ ఉండేది. ఐతే గత ఐదేళ్ళుగా అది వెలుగుకి నోచుకోలేదు. ప్రస్తుత ప్రెస్ ఎకాడెమీ ఛైర్మన్ దేవులపల్లి అమర్ గారి ధ్వర్యంలోని కమిటీ ఇటీవలే ఈ అవార్డుల విజేతలని ప్రకటించింది. 2004 నుంచీ 2007 వరకూ జర్నలిజం లోని వివిధ రంగాల్లో కృషి చేసిన వారికి ఈ అవార్డులని ప్రకటించారు. ఫిబ్రవరి మొదటి వారంలో హైదరాబాదులో జరిగే ఒక ఉత్సవంలో ఈ బహుమతుల్ని ప్రదానం చేస్తారు. ఇందులో 2005 వ సంవత్సరానికి గాను ఉత్తమ కార్టూనిస్ట్ గా ప్రముఖ చిత్రకారుడు, కార్టూనిస్ట్ నర్సిమ్ ఎంపికయ్యారు. ఆయనకి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ప్రసంశాపత్రమూ,లక్ష రూపాయల నగదూ బహుమతిగా ఇస్తారు.

నర్సిమ్ గురించి ఈ హాస్యవల్లరిలో ప్రస్తావించడానికి ఆయన వేసిన కార్టూన్‌కి లభించిన ఎవార్డు ఒక కారణమైతే, ఆయన 'కౌముది' కి ఆత్మీయ మిత్రులవడం మరొక కారణం..ఎలాగంటే..

24 సంవత్సరాలు వెనక్కి వెళితే..

***

బషీర్ బాగ్ మెయిన్ రోడ్ లో ఆంధ్రపత్రిక ఆఫీసు ఉండేది. సరిగ్గా దానికి ఎదురుగుండా చిన్న వీధి. వీధిలోకి అడుగు పెట్టగానే కుడి వైపు రెండోదో, మూడోదో రెండస్తుల మేడ. పై అంతస్తులో ఒక పత్రిక ఆఫీసు ఉండేది. ఆ పత్రిక పేరు 'వారం వారం'. ఈ వీక్లీ మేగజైన్ జనవరి 1985లో మొదలైంది. మొదటి ఒకటి రెండు సంచికలకి చెన్నూరి నాగరాజు సంపాదకుడిగా వున్నారు.

తరువాత పత్రిక స్థాపకులు జి.రామ్మూర్తి గారే సంపాదకులుగా వున్నారు. ఆ పత్రిక మూడో సంచిక విడుదలయ్యే సమయానికి అనుకుంటాను, ఓ ఆదివారం అక్కడికి వెళ్ళాను. రామ్మూర్తి గారు మాట్లాడారు. వయసులో ఆయన కంటే చాలా చిన్నవాడినే ఐనా మొదటి పరిచయంలోనే స్నేహం కలిసింది. అప్పటికే 'పల్లకి' లో వస్తున్న నా ఫోటో కవితలు చూసిన ఆయన, సామాజిక స్పృహ ఉండే ఫోటోలకి కవితలు వ్రాసిస్తే వేస్తానని అన్నారు. మరుసటి వారమే అలాంటి ఫోటో కవితలతో వెళ్ళగానే లే ఔట్ ఆర్టిస్ట్‌ని పిలిచి డిజైన్ చెయ్యమని చెప్పారు. ఆ ఆర్టిస్ట్ అప్పుడే డిగ్రీ పూర్తి చేసి వచ్చిన కుర్రవాడు, పత్రికాఫీసులోనే ఒక రూములో ఉంటూ పనిచేస్తున్నాడని చెప్పారు. నాకంటే ఐదారేళ్ళు చిన్నవాడు. పక్కనే నివాసం అవడంవల్ల లుంగీలోనే ఉన్నాడింకా అప్పటికి. తన వద్దకి వెళ్ళి కూర్చున్నాను. మాటల్లో తెలిసింది అతను కేవలం ఆర్టిస్ట్ మాత్రమే కాదనీ తెలుగు కథలూ, కవితలూ,నవలలూ బాగా చదివిన సాహిత్యాభిమాని అని. ఆ రోజునుంచే మంచి మిత్రుడయ్యాడు. అతనే నర్సిమ్ అని వేరుగా చెప్పనవసరం లేదనుకుంటాను. తను పత్రికలో పనిచేసిన రెండు సంవత్సరాలూ దాదాపు ప్రతి ఆదివారం అక్కడే కలుస్తూ ఉండే వాళ్ళం. సమకాలీన సాహిత్యం గురించీ, పత్రికల గురించీ ఎక్కువగా చర్చించుకుంటూ ఉండేవాళ్ళం. ప్రముఖ రచయిత కె.ఎన్.వై. పతంజలి కూడా అక్కడికి వస్తుండే వారు ఆ రోజుల్లో. ఆ తరువాత 1996 లో అమెరికన్ వీసా కోసం మద్రాసు వెళ్ళినప్పుడు టి.నగర్‌లో నేను ఉన్న హోటల్‌కి వచ్చి కలిసారు నర్సిమ్. అప్పటికే తను ఇండియా టు డే లో చేరి చిత్రకారుడిగా మంచి పేరు తెచ్చుకున్నారు. అప్పటినుంచీ మళ్ళీ కలుసుకునే అవకాశం రాకపోయినా ఇ-మెయిల్ ద్వారా రెగ్యులర్‌గా కబుర్లు తెలియచేస్తూనే ఉన్నారు. 2003 తానా ప్రత్యేక సంచికకి నేను సంపాదకత్వం వహించినప్పుడు చక్కటి ముఖచిత్రం ఇచ్చారు నర్సిమ్. నిగర్వి, సహృదయుడు, మంచి మిత్రుడు, సాహిత్యాభిలాషి, సమాజ సంక్షేమం గురించి నిరంతరం ఆలోచించే వ్యక్తిత్వమూ, కళకి సామాజిక ప్రయోజనం ఉండాలని నమ్మి ఆచరణలో చూపించే కళాకారుడు..నర్సిమ్ కి ఈ రోజు ఆంధ్రప్రదేశ్ పురస్కారం లభించడం ఆనందదాయకం. మిత్రుడు కుంచె నుంచీ మరిన్ని భావస్ఫోరకమైన చిత్రాలు రావాలని 'కౌముది' ఆశిస్తోంది.

***

డిగ్రీ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నప్పుడే 'ఈనాడు' లో ఆర్నెల్ల పాటు ఆర్టిస్ట్ గా పనిచేసారు నర్సిమ్. తరువాత 'వారం వారం', 'ఉదయం', 'ఆంధ్రజ్యోతి' , 'సుప్రభాతం' పత్రికల్లో పనిచేసి 1992 లో మద్రాసులోని ఇండియా టుడే లో చేరారు. గత 17 సంవత్సరాలుగా 'ఇండియా టు డే' లోనే కొనసాగుతున్న నర్సిమ్, ఆ పత్రిక తెలుగు, తమిళం, మళయాళం, హిందీ ఎడిషన్లన్నింటిలోనూ ఇలస్ట్రేషన్స్, కార్టూన్స్ వేస్తున్నారు. ఆయన వేసిన కార్టూన్ల , చిత్రాల ప్రదర్శనలు అనేక చోట్ల నిర్వహించారు. కార్టూన్లకీ, వర్ణచిత్రాలకీ జాతీయ స్థాయిలోనూ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలోనూ అనేక బహుమతులూ, గుర్తింపులూ పొందిన నర్సిమ్ తెలుగు వారు గర్వించదగ్గ ఒక మంచి చిత్రకారుడు.

– కిరణ్‌ప్రభ

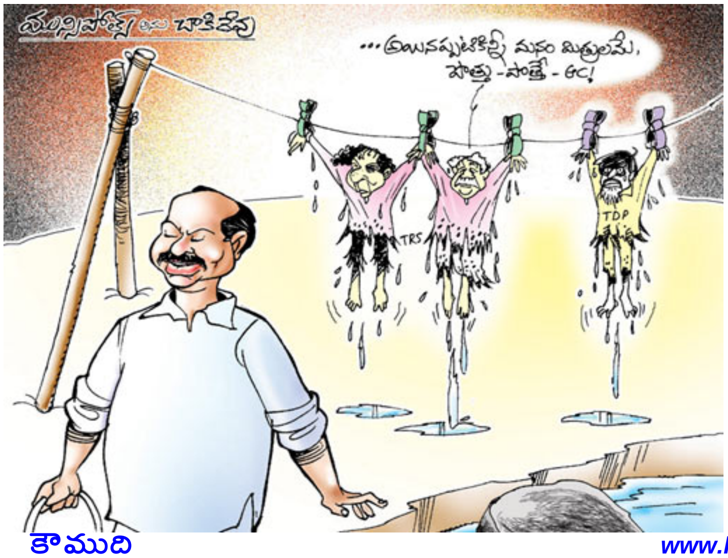

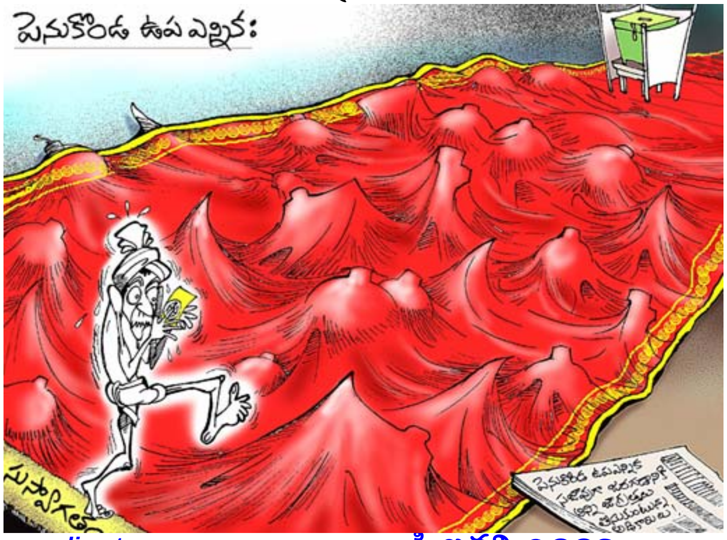

కామెడీ క్లబ్ కథలు మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

యుగాంతం

ఒక రోజు కుచేలుడి దగ్గరికి లంకె బిందెలతో వచ్చి న్యాయం చెప్పమని కోరారు, ఇద్దరు మిత్రులు.

"అయ్యా , నా మిత్రుడైన ఇతని నుండి ఎకరం పొలం కొన్నాను. పొలంలో చిన్న ఇల్లు కట్టుకుందామని పునాదులు తీస్తుంటే, అందులో ఈ లంకె బిందెలు దొరికాయి. వజ్రాలు, బంగారు నగలు ఇందులో ఉన్నాయి. ఇవి నా మిత్రుడి పూర్వీకులు పాతి ఉంటారు. కాబట్టి ఈ బిందెని తిరిగి నా మిత్రుడుకి ఇస్తే తీసుకోనంటున్నాడు.."

"ఇతను చెప్పింది నిజమేనా?"

ప్రశ్నించాడు కుచేలుడు రెండవ వ్యక్తిని.

"పూర్తిగా నిజం ప్రభూ! నేను పొలాన్ని అమ్మాక, దానికి యజమాని నా మిత్రుడు అయ్యాడు. ఆ బిందెలు యజమానికి చెందడం ధర్మం కాబట్టి తీసుకోనన్నాను" చెప్పాడు రెండో వ్యక్తి.

"వీడు నాకు పొలం అమ్మాడు తప్ప, అందులో ఇతని పూర్వీకులు దాచిన లంకెబిందెలు అమ్మలేదు ప్రభూ! అలాంటప్పుడు అవి నాకు చెందడం ధర్మం కాదు. పొలాన్ని వుంచుకుని లంకెబిందెలు యిస్తానంటే తీసుకోవడంలేదు..." చెప్పాడు మొదటివాడు.

"పొలం మాత్రం అమ్మానని రేపు పొలంలో పండిన ధాన్యం ఇతను నాకిస్తే తీసుకోవడం ఎంత అధర్మమో, పొలంలో దొరికిన లంకె బిందెలు తీసుకోవడమూ అంతే అధర్మమని నా విశ్వాసం ప్రభూ!"

ఇద్దరి వాదనలూ విన్నాక కుచేలుడు ఆ లంకె బిందెలని తన దగ్గర వుంచుకుని మర్నాడు తీర్పు చెప్తానని వాళ్ళిద్దరినీ పంపించేసాడు.

ఇదిలా ఉండగా - మరొక చోట - పై సంఘటన జరిగిన కొద్ది సేపటికే, శ్రీకృష్ణుడు ఒక అడవిలో కూర్చొని వేణువు వాయించుకుంటూ బొటనవేలు కదుపుతుంటే దాన్ని చూసిన ఒక వేటగాడు అది లేడిగా భావించి బాణం వేసాడు. అది గుచ్చుకున్న కృష్ణుడు ప్రాణాలు విడిచాడు.

దీన్నిలా వుంచేసి మళ్ళీ మనకథలోకి వద్దాం.

మరునాడు మిత్రులిద్దరూ కుచేలుడి దగ్గరికి వెళ్ళారు.

మొదటి వ్యక్తి చెప్పాడు-

"ప్రభూ! నేను ఇంటికి వెళ్ళాక ఆలోచించుకున్నాను. నాదే పొరబాటు. పొలాన్ని నా మిత్రుడు నాకు అమ్మాడు. అంటే అందులోని నిధి నిక్షేపాలతో సహా అమ్మినట్లే. కాబట్టి ఆ లంకె బిందెలు నేను తీసుకోడానికి సమ్మతిస్తున్నాను.."

అందుకు రెండో వాడు అభ్యంతరం చెప్పాడు.

"నేను ఇంటికి వెళ్ళాక ఆలోచించుకున్నాను ప్రభూ! నేను నా మిత్రుడికి కేవలం భూమి మాత్రమే అమ్మాను. మా పూర్వీకులు కష్టపడి సంపాదించి భూమిలో నా కోసం దాచిన ఆ లంకె బిందెలని అమ్మలేదు కాబట్టి అది నాకే చెందాలి.."

అంతదాకా మౌనంగా ఉన్న కుచేలుడు.

"ఆగండాగండి..మీ ఇద్దరూ ఎవరు? లంకెబిందెలేమిటి? పొలం ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

ఇద్దరూ నివ్వెరపోయారు.

"అదేమిటి ప్రభూ! నిన్ననేగా మేము మీ దగ్గరికి లంకె బిందెలతో వచ్చింది.. ఇవాళ తీర్పు చెప్తానని, లంకె బిందెలు మీ దగ్గర వుంచమని చెప్పారుగా?"

"నేను మిమ్మల్ని చూడడం ఇదే మొదటి సారి వెళ్ళండెళ్ళండి.." కసిరాడు కుచేలుడు.

ఆకాశమార్గాన విహారం చేస్తున్న నారదుడ్ని అడిగాడు విష్ణుమూర్తి ఈ వింతచూసి "నారదా! ఇదెంత విచిత్రంగా వుంది. నిన్న నిస్వార్థంగా మాట్లాడిన మిత్రులిద్దరూ ఇవాళ స్వార్థంవైపు ఎందుకు మొగ్గు చూపుతున్నారు? కుచేలుడు కూడా ఆ లంకెబిందెలు కొట్టేయాలని ఎందుకిలా వాళ్ళెవరో ఎరగనట్లు నాటకం ఆడుతున్నాడు?"

చిరునవ్వు నవ్వి చెప్పాడు నారదుడు -

"నిన్న వాళ్ళు కుచేలుడి దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు బతికే వున్నాడు. అది ద్వాపర యుగం. కాబట్టి న్యాయం రాజ్యమేలింది. కృష్ణావతారం ముగియగానే కలియుగం ప్రభావం ముగ్గురిమీదా పడి ఎవరికి వాళ్ళు స్వార్థపూరితంగా ఆలోచిస్తున్నారు"

"చక్కటి విషయాలు సెలవిచ్చారు కదా నారదా! అదేమిటీ? నీ మహతి తీగ తెగినట్లుంది." అడిగాడు విష్ణుమూర్తి.

"అవును ప్రభూ! యుగం మారగానే నా మహతి తీగ తెగింది. మీరే బిగించి పెట్టండి.."

***

కుర్ర కలాపాలు — యర్రంశెట్టి శాయి

భూమి బరువు గురించి పాఠం చెప్పాక ఓ ఎనిమిదేళ్ళ కుర్రాడు లేచి "సార్! భూమి ఎంత బరువు వుంటుంది?" అనడిగాడు అమాయకంగా.

టీచర్ జవాబు తెలీక ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతుండగా బెల్ మోగింది.

"రేపు చెప్తాలే" అని బ్రతుకుజీవుడా అంటూ బయటపడి ఆ రాత్రి లైబ్రరీలోని పుస్తకాలన్నీ తిరగేసి తెల్లార్లూ నిద్రలేకుండా వెతికి సమాధానం తెలుసుకుని మర్నాడు గర్వంగా క్లాసుకొచ్చాడు.

ఆ కుర్రాడిని నిలబెట్టి భూమి బరువెంతో చెప్పాడతనికి.

"ఆ బరువు మనుషుల బరువు కలుపుకునా, లేకుండానా?" మళ్ళీ అడిగాడా కుర్రాడు.

***

హైదరాబాదుకి కొత్తగా బదిలీలో వచ్చాక ఓ రోజు తన ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళతో మోర్నింగ్ షో సినిమాకెళ్ళి తిరిగివచ్చింది రాధారాణి. ఉర్దూ తప్ప మరోభాష తెలీని కొత్త పనిమనిషిని పిలిచి "పిల్లలందరికీ స్నానాలు చేయించావా?" అనడిగింది, తను చిన్నప్పుడు నేర్చుకున్న వచ్చీరాని హిందీలో.

"అందరికీ చేయించానమ్మా! కానీ ఆ కళ్ళజోడున్న పెద్దపిల్లాడు మాత్రం నీళ్ళు పోసుకోడానికి నానా రభసా చేశాడు. చివరకు నాలుగు తగిలిస్తేగానీ నా మాట వినలేదు."అంది పని మనిషి

రాధారాణి అదిరిపోయింది.."కళ్ళజోడు పెట్టుకున్నది - మా ఆయనే పిచ్చి మొఖమా!"

***

నాలుగేళ్ళ చిన్నిగాడిని మొదటి రోజు స్కూలుకి పంపించింది వాళ్ళమ్మ. వాడు స్కూలు అయిపోయాక బయటికొస్తూనే ఎత్తుకుని ముద్దాడి

"స్కూలు ఎలా వుందిరా చిన్నీ.."అనడిగిందామె.

"బాగుంది మమ్మీ! కానీ మా క్లాసులో ఒకామె కూర్చుని ఒకటే మాట్లాడుతోంది. స్కూలు అయేంత వరకూ ఆపలేదు " అన్నాడు వాడు ఆశ్చర్యంగా.

***

ప్రతి విద్యార్థీ ఇరవై స్కూలు మాగజైన్లు అమ్మి డబ్బు స్కూలుకి కట్టాలని నిబంధన పెట్టారు. అయిదో తరగతి చదువుతున్న చంటిగాడు ఇరవై పుస్తకాలూ వాళ్ళ కాలనీలో అమ్మడానికి బయల్దేరి అరగంటలో అన్నీ అమ్మేసి తిరిగి వచ్చాడు.

"అప్పుడే ఇరవై మంది కొనేశారా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వాళ్ళ నాన్న.

"పుస్తకాలన్నీ ఒక్కాయనకే అమ్మాను నాన్నా! వాళ్ళ కుక్క నన్ను కరిచిందిగా మరి!"

***

బాయ్స్ స్కౌట్స్ లో ఉన్న బాలాజీరావ్ పొద్దున్నే ఆనందంగా తల్లి దగ్గర కొచ్చాడు.

"ఇంతకుముందే ఓ మంచి పని చేసాను మమ్మీ! మన పక్కింటాయన రోజూ ఏడున్నర లోకల్ ట్రైనుకి డ్యూటీకి వెళ్ళాలి కదా! ఇవాళ పాపం ఇంటిదగ్గర బయలు దేరేసరికి ఏడున్నర అయిపోయింది. రైలు దొరుకుతుందో దొరకదో అని మన కుక్కని ఆయన మీదికి ఉసిగొలిపాను. దాంతో రైలు దొరికింది ఆయనకు."

***

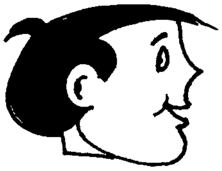

తండ్రి కొండశిఖరం చివ్వరికెళ్ళి కిందకు చూస్తుంటే శీనుగాడికి భయం వేసింది.

"నాన్నా! అలా చివ్వరికెళ్ళి చూడకూడదని చెప్పింది అమ్మ! మీరు వెనక్కేనా వచ్చేయండి..లేదా మీచేతిలోని బిస్కెట్ పాకెట్ నాకిచ్చేయండి.." అన్నాడు భయంతో..

***

సరితను కె.జి.లో చేర్పించారు తల్లిదండ్రులు. మొదటి రోజు స్కూలుకెళ్ళి రాగానే-

"ఏం నేర్పించారమ్మా స్కూల్లో?" అనడగింది వాళ్ళమ్మ ఆప్యాయంగా.

"ఎక్కువేం చెప్పలేదు. మళ్ళీ రేపుకూడా స్కూలుకెళ్ళాల్సిందే " ***

చౌ చౌ

టీ తాగడానికి కాకా హోటల్ కి ముగ్గురు బేవార్సు మిత్రులొచ్చారు

"నాకో కప్పు టీ కావాలి..స్ట్రాంగ్ గా.."

"అలానే సార్.."

"నాక్కూడా టీ కావాలి..వేడిగా.."

"అలాగే సార్.. మరి మీకు?" మూడో అతన్ని అడిగాడు సర్వర్.

"నాక్కూడా టీయే ..అరువుగా.."

***

"సర్వర్ ఈ సాంబార్లో పడింది ఏమై ఉంటుందంటావ్?"

"ఖచ్చితంగా చెప్పలేను సార్.. ఈ మధ్యనే కొత్తగా చేరాను. ఒకదానికొకటి చెబితే బాగుండదు కదా.."

***

భోజనం చేద్దామని హోటల్ కి వెళ్ళాడు జంబులింగం.

కూర్చుని గంట కావొస్తున్నా తనని ఎవరూ పట్టించుకోక పోవడంతో విసుగుచెంది

"ఈరోజంతా నేను ఇలా కూర్చుని వుండాల్సిందేనా?" అన్నాడు అసహనంగా.

"అక్కర్లేదు సార్..రాత్రి తొమ్మిదింటికి హోటల్ మూసేస్తాం.." అమాయకంగా బదిలిచ్చాడా గడుసు సర్వర్.

***

"నువ్వు తెచ్చే బోడి అరకోడి మాంసం కోసం ఎంతసేపు కూర్చోవాలయ్యా"

"ఎవరైనా వచ్చి మరో అరకోడికి ఆర్డర్ యిచ్చేవరకూ కూర్చోవాల్సిందే మీ ఒక్కళ్ళకోసం కోడిని సగమెలా చంపుతాం చెప్పండీ.."

***

"రసంలో చచ్చిన ఈగ వుందేంటయ్యా.." జంబులింగం గట్టిగా అరిచాడు.

"ఎందుకంత కంగారు సార్.. చాలా రోజుల తర్వాత ఇవాళ రసం వెచ్చబెట్టాం. పాపం ఈగ చనిపోయి ఎంతో సేపు ఐఉండదు. తీసేస్తానుండండి.."

***

"ఏంటయ్యా సర్వరూ..సాంబారులో చిల్లర నాణేలు వస్తున్నాయ్.."

"మీరే కదసార్..కిందటి వారం వచ్చినప్పుడు సాంబారులో "ఛేంజ్" ఉంటేగానీ మజా ఉండదని అన్నారు..!?"

***

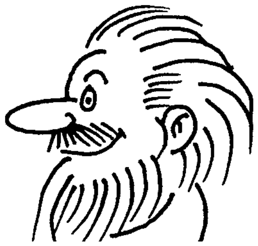

"అవును జంబులింగం..ఏమిటీ రాత్రి మీకూ మీ ఆవిడకీ బాగా గొడవజరిగినట్లుంది..చివరికేమయిందేమిటీ.."

"ఏమయ్యేదేముందీ.. చివరికి ఆవిడే మోకాళ్ళ మీద పాక్కుంటూ నా దగ్గరకి వచ్చింది.."

"ఓ..చివరికి నువ్వే గెలిచావన్నమాట...ఐతే అలా పాక్కుంటూ వచ్చి ఏమందేమిటి..?"

"ఏమంటుందీ.. మంచం కిందనుంచీ బయటకి రారా పిరికి పందా.. అంది..!"

***

"ఎక్స్క్యూజ్ మీ. మా ఆయన సమాధి ఎక్కడుందో కనిపించట్లేదు. కానీ ఖచ్చితంగా ఇక్కడే ఉండాలి.." అడిగింది భామాశేఖర్.

"మీ ఆయన పేరేమిటి.." అడిగాడు స్మశానం మేనేజర్.

"రాజశేఖర్ అండీ.."

"ఈ లిస్టులో రాజశేఖర్ అని ఎవరూ లేరు ..కానీ భామాశేఖర్ అని ఉంది.."

"ఐతే అది ఆయనదే.ఆయన వన్నీ నా పేరు మీదే ఉంటాయిలెండీ.." ***